

DUMINECA

Organul Vicariatului Episcopal gr. cat. român din Maramureș

Biuroul de distribuire: Librăria Asociațiunii Sighet, Piața Unirii No. 25

Apare în fiecare Duminică.

Prețul unui exemplar: 1 Leu

Samarineanul îndurat.

Legea creștinească se mai numește legea dragostei. Învățătura Bisericii și viața creștinilor adevărați nu au desmințit niciodată acest nume. Dragostea lui Dumnezeu, dragostea aproapelui ba tocmai a dușmanului au fost și sunt semnele creștinului celui adevărat. Unde nu este dragoste, nu este creștinism. Unde stăpânește ura, răzburarea, răsvrătirea, acolo nu este Hristos. Unde nu se lucrează pentru aproapele, unde nu se fac școli pentru cei neînvățați, spitale pentru cei bolnavi, case de adăpost pentru cei bătrâni... nu putem să zicem că este pământ după inima lui Isus.

Dacă toate aceste așezăminte le căutăm la noi la Români, vom vedea că ele sunt foarte puține; vom afla mirași că ele sunt mai cu seamă acolo unde sunt scaune vlădicești de ale Sfintei Noastre Biserici Unite cu Roma. Nu trebuie să pomenim decât numai școlile pentru mici și mari, pentru bogați și săraci dela Blaj; cele dela Oradea, Beiuș, Gherla, Lugoj... înființate toate pentru a ridica sufletele și inimile mai aproape de Isus Hristos, regele sufletelor. În aceasta avem încă o dovadă că la Români a noastră biserică este biserică Domnului. Dacă episcopii noștri, în vremuri grele, în timpuri de apăsare au știut să răs-

pândească atâta dragoste creștinească, azi această datorie ne revine tuturora, încât nimeni nu poate scăpa de ea.

Azi când este plină lumea de ură, noi să răspândim dragoste; azi când oamenii sunt cu sufletul hrăpăreț, al nostru suflet să fie larg; azi când sufletele sunt rănite și aruncate în noroiul păcatelor, noi să venim să le vindecăm și să le ridicăm; azi când trupurile — în urma păcatelor și greutăților vieții — sunt numai o rană, noi să nu ne rușinăm a le îndruma, a le vindeca: să nu fim nici ca preotul evreu, nici ca levitul ci ca Samarineanul îndurător, care n'a căutat că cel căzut în tâlhari este de altă limbă și de altă lege, ci l-a ridicat și s'a îngrijit de el.

Biserica lui Isus, a crezut totdeauna că Samarineanul din pilda Domnului este însuși Mântuitorul și de aceea i-a urmat pilda, umplând țările catolice cu așezămintele sfinte de dragoste și milă creștinească.

Biserica noastră unită, care face și ea o părțică mică din Trupul Domnului, (cum se mai numește biserică catolică), ne îndreaptă azi privirile spre cei amăriți și necăjiți, spre cei oropsiți și îndurerați și ne pune înaintea pilda Samarineanului Indurător, a omului care nu este al vorbelor ci al faptelor; al omului a căruia sfințenie nu e pe buze ci în inimă; a căruia credință nu e moartă, ci e vie.

Episcopul nostru.

De când începea a se vorbi despre înființarea noii episcopii și în legătură cu aceasta despre persoana, carea va fi aleasă să cărmuiască eparhia Maramureșului, putem spune, că nici o dată nu s'a întâmplat ca nou numitul Episcop să nu fi fost amintit primul între cei vrednici de a fi pus în fruntea Bisericii.

De aici — pe lângă calitățile sale înalte și distinse — simpatia sinceră, — cu care este întâmpinată numirea Lui, de aici bucuria generală, cu care este așteptat marele Pastor în mijlocul turmei sale.

Maramureșul luând știre pozitivă, că numirea noului episcop în persoana P. Sf. S. Dr. Alexandru Rusu, este fapt împlinit, s'a grăbit prin rostul vicarului și arăta bucuria sufletească prin următoarea telegramă.

Preasfințitului

Dr. Alexandru Rusu

Episcopul Maramureșului

Blaj.

„Pătrunși de cea mai desăvârșită bucurie sufletească, Maramureșul credincios, cler și mireni, cu profund devotament fiesc salutați în persoana Preasfinției Voastre pe alesul Providenței divine în scaunul arhiresc al noii Episcopii de Maramureș.

Cu umilință Vă rugăm să primiți asigurarea sentimentelor noastre omagiale de fiască iubire și neclătită alipire.

Intru mulți ani Stăpâne!”

Ilustritatea Sa s'a îndurat a primi părintește aceasta manifestațiune de iubire a fiilor săi sufletești răspunzând în următoarele :

„Mulțumesc din inimă pentru urările atât de călduroase ce mi-ați adus din prilejul numirii ce mi-a făcut sf. Părinte al Romei și asigur întreg Maramureșul unit, cler și mireni de-o potrivă, că voi căuta sa-i fiu, cu ajutorul lui Dumnezeu, bun și adevărat părinte.

Vă rog să primiți, pentru întreg Maramureșul, cele mai alese sentimente de dragoste ale celui ce poate semna.

Par. Alex. Rusu

Episcop numit al Maramureșului.

După Congres.

Sărbătoarea Agrului, marele congres a trecut. Ne am simțit așa de însuflețiți încât ni se părea că energia lumii întregi e concentrată în noi și că noi însine de acum înainte nu vom fi altceva, decât părțile unei mărturisiri vii de credință, în care mărturisire se ridică la cer tot ce este mai sfânt și mai nobil în sufletele noastre. Am văzut între noi oamenii cei mai aleși ai românilor uniți și la focul sufletelor lor, ne-am încălzit și noi sufletele noastre înghețate în gerul suferinței. Și ne-a fost ușor să ne încălzim, când oratori așa de bogați în comori sufletești și așa de desăvârșiți în stil și în vorbire, cum sunt I. Prea Sfințitul Dr. Valeriu Traian Frențiu, Prea Sfințitul Dr. Iuliu Hossu și Dr. Alexandru Niculescu, Ilustritatea Sa Dr. Iacob Radu, Rev. Domn Dr. Nicolae Brânzeu, Rev. Domn Dr. Titus Mălai, Dl. protopop Agârbiceanu, Cl. Dl. Dr. Aloisiu Tăutu, Dl. Dr. Valer Pop, Dl. Dr. Augustin Popa și alții, pe care eu n'am avut fericirea să-i aud, — s'au străduit, că din sufletele lor bogate să ne dea și nouă câte o perlă, care să ne lumineze în semiobscurul vieții noastre.

Însă, dacă însuflețirea noastră a fost numai foc de paiu și noi continuăm a trăi așa cum am trăit până acum, atunci oratorii mari înzădar a vorbit, atunci oboseala lor n'a adus niciun rezultat, atunci vorbele frumoase au fost frunze în vânt. Aceasta ar fi prea trist pentru sufletele noastre. De aceea să deșteptăm în noi însuflețirea, energia și sentimentele simțite în decursul congresului, să rezumăm cele auzite în decursul zilelor de reculegere sufletească și să trăim de acum înainte conform spiritului Agrului, conform principiilor lui.

Ce-am învățat noi în decursul congresului Agrului?!

Am învățat, — dacă n'am știut până acum, dacă am știut, convingerea noastră s'a întărit, — ca credința adevărată este aceea a Bisericii Catolice. Credința aceasta trebuie să o păzim neschimbată și să o mărturisim. Credința aceasta să ne fie mai scumpă decât toate comorile lumii. Să nu ne depărtăm dela ea pentru tot aurul, pentru toate bogățiile pământului să nu o părăsim, pentru toate rangurile, pentru toate distincțiile lumii aceste. Credința aceasta ne este scumpă, căci ea este întemeiată pe sângele miilor

martiri și merită ca și noi, dela cari nimeni nu cere sânge, să suferim eventualele mici neplăceri, care am avea în urma mărturisirii ei.

Dar nu e destul, ca noi să ne mărturisim credința, trebuie să trăim conform legilor ei, căci un bun catolic se cunoaște după modul de viață al lui. Dacă noi trăim conform principiilor credinței noastre, atunci nu suntem numai fiii credincioși ai Bisericii, dar suntem și cei mai buni români. Și atunci vom colabora la punerea temeliei solide a viitorului neamului nostru. Viitorul unui neam mai mult depinde dela curățenia moralității lui, deci să ne nizuim, ca fiecare dintre noi conform stării sale să ducă o viață cât se poate de curată. Dacă trăim în credința catolică în curățenie sufletească, ajutorul lui Dumnezeu nu ne va lipsi, căci avem promisiunea lui Isus pentru Biserica sa: „Nici porțile iadului nu-o vor înfrânge pe ea.”

Dacă noi de acum înainte ne vom aduce aminte adesea de aceste adevăruri auzite la congresul Agrului și dacă noi vom trăi așa, ca cu drept să ne putem numi catolici buni, atunci congresul Agrului și-a ajuns scopul și oratorii nu s'au obosit de geaba. Dea bunul D-zeu, ca sămânța aruncată de ei să nu fi căzut pe piatră, nici pe marginea drumului, ci pe pământ bun, roditor (Agru) I.

Dr. Irina Berinde.

Drumul „Agru“-lui.

Frumoasele serbări din 24, 25 și 26 Oct. ne-au arătat limpede un lucru: că Biserica este cel mai puternic lanț ce-i ține pe oameni legați de-oaltă. Dar ne-au arătat și acea că Biserica și poporul așteaptă dela „Agru” multă, foarte multă muncă. Aceasta muncă este reînvierea dragostei față de Dumnezeu și față de biserică, este organizarea vieții noastre religioase, pentru că nu era îndeajuns organizată. Azi singur preotul, nu poate să facă totul. Precum în țară pe lângă armată sunt nenumărate instituții care promovează posibilitățile vieții fericite în colectivitate așa și în Biserică trebuie să fie — în afară de preoți — cetele credincioșilor, ale

intelectualilor cari să lucreze pentru evoluția spiritului religios. Omul cult, se zice, nu este numai cult ci și cultivator. Atmosfera din prejurul intelectualului cult trebuie să fie o atmosferă binefăcătoare pentru tot ce vine în contact cu ea.

Iată de ce credem că ridicarea vieții religioase este totată de mult datorită intelectualului mirean, cât și preotului; căci cultura lui se bazează — de multe ori fără să o știe și fără să o vrea — înainte de toate pe concepția creștinească intrată în sânge deodată cu laptele mamei. — Dar vremile de azi cer intensificarea vieții religioase: de aceea nu putem să ne mulțumim ca și generația de azi și cea de mâine să crească în credință, numai din harul naturii și al lui Dumnezeu. Trebuie accastă viață să fie organizată. Trebuie intensificată; trebuie purificată și făcută conștientă pentru că molima necredinții de o parte, dorul de viață religioasă mai intensivă de altă parte, produc în suflete sau nihilismul moral sau rătăcirile în brațele sectelor pietizante.

„Agru“-l este chemat să aducă aci făclia mântuirii. Apostolatul ce-l vor face în cadrele acestei asociații mireni intelectuali va întări credința; exercițiile pe ce se vor deprinde în legătură cu asociațiile religioase, congregații etc. înființate de „Agru” sub conducerea și controlul preotului vor transforma dorul de mai mare pietate a unor suflete, în adevărată și adâncă viață religioasă.

Cerem deci ca „Agru“-l în tot locul să facă ședințe cu lectură religioasă, cu discuția temelor etice, sociale și economice în spiritul sfintei noastre credințe; să îndemne la viață mai adâncă religioasă, dând posibilitate, prin înființarea secției religioase, deprinderii pietății în grad mai mare.

Cea mai bună apărare a turmei împotriva lupilor răpitori va fi viața Agru-lui, căci aceasta va intensifica viața Bisericii.

Dela Comitetul central al A. G. R. U. Comitetul central al A. G. R. U. din Cluj cu data 30 Octobrie 1930 trimite Comitetului de organizare al Maramureșului o călduroasă scrisoare, care cu plăcere o publicăm în revista noastră pentru de a-o putea cunoaște toti enoriașii, cari prin prezența lor credincioasă au contribuit la reușita atât de frumoasă a Congresului. Scrisoarea o dăm în următoarele :

„Comitetul Central al Asociației Generale a Românilor Uniți indeplinește o plăcută datorie, când pe aceasta cale transmite cele mai vii mulțumiri ale sale Dvoastră, întregului Comitet de organizare, tuturor românilor uniți din Sighet și în general credincioșilor din Maramureș și Ceho-Slovia pentru primirea călduroasă ce ați făcut Comitetului Central și delegaților veniți din alte părți, pentru organizarea congresului și pentru marea și impunătoarea reușită a acestuia. Vă asigurăm că acest mare congres ce constituie un eveniment istoric în viața bisericească noastră, va rămâne deapuri neuitat și va constitui un indemn continuu la realizări înălțătoare similare.”

„Vă rog să întocmiți o listă numerică și eventual nominativă despre participanții la congres și mai ales despre delegațiunile satelor Maramureșene (din România și Ceho-Slovia), ce au luat parte în număr atât de covârșitor la congres.

Rugându-Vă să bine voiți a comunica celor vizavi mulțumirile noastre mai sus exprimate, Vă rog să primiți încredințarea aleselor noastre sentimente.”

Președinte : Dr. Valeriu Pop

Nr. 322—930.

vic.

Cercular

cătră veneratul Cler din Vicariat.

Onoratul Comandament al Cercului de Recrutare Sighet cu dt. 23 Octobrie crt. No. 23.076 trimite acestui Vicariat următoarea adresă :

„Domnule Vicar, In anul 1926, 1927, 1928 și 1929 am apelat la D-voastră pentru a da ordin preoșilor să anunțe oamenii, când trebuie să se prezinte la viza livretelor.

„Rezultatul a fost bun căci foarte puțini au lipsit.

„Apelăm și in anul acesta și vă rugăm a da ordin preoșilor ca să anunțe locuitorii când trebuie să se prezinte la viză și unde.

„Alăturăm aci un itinerar, pe care l-au primit și preoți.

„Este știut și de D-voastră, ce greu le vine acelora ce nu sau prezentat, să facă concentrare tocmai in timpul când trebuie a strânge munca lor.

„Apelăm deci la D-voastră al căror glas este mai ascultător și vă rugăm a indemnă și anunța oameni prin toate mijloacele ca să se prezinte la viză.

„Prin aceste indemnuri nu facem decât să venim in ajutorul poporului pentru a-l scăpa de greșală.

„Având credința Domnule Vicar, că intervenția D-voastră către preoți va fi cu folos.

„Vă rog a primi cuviosul meu respect.”
Comand. Cerc. Recrutare Maramureș.
L. S. colonel MLADIN. Șeful Bir. 2. Mob. Arm. și Rechiziții căpitan DAN.

Comunicând aceasta adresă cu veneratul Cler, rog cu iubire pe fiecare Frate al meu in Domnul, să binevoiască a fi cu toate mijloacele posibile in ajutorul și la indemnă enoriașilor nostri, indemnându-i a face destul obligamentului de a se prezenta la viza livretelor ca astfel să fie scăpați de ori ce urmări daunoase.

Oficiul vicarial episcopesc român unit al Marmației.

Sighet, la 8 Novembre 1930.

reveritor in Hristos frate :

ILARIU BOROȘ

vicar episcopesc al Marmației

Calendar săptămânal.

16 — 22 Noembrie 1930.

16. Dumineca IX. d. In. Crucii (Ev. inv. I. la lit. Luc. 10, 25) Ev. Mateiu.
17. Luni. P. Grigorie.
18. Marți. M. Platon.
19. Mercuri. Pr. Avdie.
20. Joi P. Grig. Proclu.
21. Vineri. Intr. în bis.
22. Sâmbătă. A. Filimon.

